

Regjeringens Side, var det jo muligt, at det eventuelle Udvalg kunde foreslaa det høie Thing at nedsette en Kommission om Sagen i Denhold til Grundlovens § 46, og jeg tvivler ikke om, at det ogsaa vil ske. Iøvrigt finder jeg mig ikke videre foranlediget til at gaa ind paa de Bemærkninger, den ærede Taler fremsatte. Kun skal jeg i Forbigaaende bemærke, at, naar han antog, at jeg talte mere som Sagsfører end som Folkethingsmand, saa skal jeg gjøre det ærede Medlem bekendt med, at jeg kun i meget ringe Grad kan siges at besatte mig med Retsfager. Det er en overordentlig lille Interesse, jeg har deri, det er en overordentlig lille Del af min Virksomhed, der gaar i en saadan Retning. Altsaa, det rammer ialtsald ikke mig, men forsaavidt det ærede Medlem mente, at det var de civile Retsfager, der fortrinnsvis trænge til Reformbehandling, navnlig ogsaa fremsfor de straffesretlige, saa er det meget muligt, at han vil faae Medhold i, at begge trænge til Reform; men jeg tror ikke, han vil finde almindelig Stemning i Thinget og i Folket, naar han siger, at den civile Retspleie fuldt saameget trænger til Reform som den kriminelle. Jeg tillader mig virkelig at antage, at det ærede Medlem i denne Henseende vilde komme i Mindretal. Jeg skal ikke her indlade mig paa at drøfte med det ærede Medlem Spørgsmaalet om, hvorvidt det store Antal Embedsmænd, som dette Udkast bebuder, notabens foruden den store Del, vi allerede have, vil medføre forøgede Udgifter. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ved en Beregning vil komme til det Resultat, at Retspleien vil komme til at koste betydeligt Mere, isald disse Lovforslag vedtoges uforandrede. Videre skal jeg ikke indlade mig paa Sagen, men anbefale det høie Thing at sende Sagen i et Udvalg.

Justitsministeren (Nelleman): Dengang det ærede Medlem udtalte sig, fik jeg en Tvivl, om det ærede Medlem overhovedet har lagt Mærke til, at denne Sag var til 1ste Behandling i Thinget i forrige Samling og da fik en meget udførlig og grundig Behandling, der strakte sig over et større Antal Møder. Da det ærede Medlem havde sluttet sit første Foredrag og endnu mere, da han sluttede sit sidste, blev jeg virkelig bestyrtet i den Formening, at dette ganske var undgaaet hans Opmærksomhed, thi de allerfleste Punkter, han rørte ved, bleve i forrige Samling udførlig omhandlede, deriblandt ogsaa Spørgsmaalet om, hvilke forøgede Udgifter det maatte antages, at den nye Ordning vil kunne medføre. Det forekommer mig, at, naar man, efter at Sagen er undergaaet en 1ste Behandling af det dog forholdsvis betydelige Omfang, som den undergik ifjor, vil sige Noget om Sagens Realitet, som det ærede Medlem dog gjorde, skjøndt han sagde, at han ikke vilde fordybe sig

deri — det Sidste skal Gud vide, at han har Ret i, at han ikke gjorde — saa var det noget tyndt, hvad det ærede Medlem havde at sige. Jeg vil nu afvente, om Andre ville gaa ind paa Realiteten af Sagen, i hvilket Tilfælde jeg naturligvis med stor Fornøjelse skal være beredvillig til ligesom ifjor at følge dem paa denne Bane; men saalange man ikke vil gaa ind paa nogen anden Realitetsbehandling end den, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) indlob sig paa, skal ogsaa jeg foreløbig afholde mig derfra, og idet jeg iøvrigt indtil videre forudsætter, at Thinget vil tage Sagen under Behandling ganske paa samme Maade som ifjor, skal jeg for denne Gang slutte.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) har begjært Ordet for 3die Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Suel: Det er overmaade Lidt, hvad jeg dennegang har at sige; det er kun en rent personlig Bemærkning. Det forekommer mig, at, naar den høitærede Justitsminister havde noteret, at jeg begyndte med at sige, at jeg slet ikke vilde gaa ind paa Sagens Realitet, saa var den høitærede Minister slet ikke beføiet til at vente, at jeg skulde indlade mig dybere paa Realiteten, end at jeg netop berørte de fremspringende Punkter, som ganske vist vare til Forhandling forrige Gang, og som dengang ligesaa vist fik en meget udførlig og — man kunde maasse ogsaa sige — grundig Behandling, skjøndt ganske vist dengang Mange, deriblandt den høitærede Minister selv, talte kun for Rigsdagstidenden.

Berg: Medens jeg var fraværende ved Konstitueringen af et Udvalg, har den ærede sidste Taler (Suel) fundet Anledning til paany at lægge sit venstfabelige Sindelag mod mig for Dagen her. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, men skal kun lykønske den høitærede Justitsminister til den værdifulde Støtte, han har fundet i det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) og hans store Parti her i Salen. Jeg nævner ikke Tvivl om, at det ærede Medlem kan paatage sig det Ansvar, der er forbundet med at give Justitsministeren Udgifter med Hensyn til det værdifulde Arbejde, som Folkethinget, imødekomme Ministeren, skal anvende i denne Samling paa disse store Reformen. Den høitærede Minister kan jo ganske vist sige, ligesom Confeilspræsidenten antydede igaar, hvad jeg saar Leilighed til senere at komme tilbage til, at han gjennem saa indflydelsesrige Udtalelser har faaet fornyet Opfordring til for sit Vedkommende at nære Forventninger om store Resultater af denne Samling, og skulde disse Resultater ikke komme